

Υπόθεση T-6/91

Fred Pfloeschner

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Παραδεκτό — Υπάλληλοι — Αίτηση εκδόσεως εκ των προτέρων αποφάσεως για τον διορθωτικό συντελεστή που θα εφαρμοστεί κατά τη μελλοντική εκκαθάριση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του ενδιαφερομένου »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 1992 142

Περίληψη της αποφάσεως

*Υπάλληλοι — Προσφυγή — Βλαπτική πράξη — Έννοια — Άρνηση εκ των προτέρων καθορισμού ορισμένων λεπτομερειών υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, όπως του διορθωτικού συντελεστή — Δεν προξενεί βλάβη
(ΚΥΚ, άρθρα 90 και 91)*

Η έννοια της βλαπτικής πράξεως περιλαμβάνει συγχρόνως τις αποφάσεις και τις παραλείψεις λήψεως μέτρου που επιβάλλεται από τον ΚΥΚ στη διοίκηση. Η έλλειψη αποφάσεως μπορεί επομένως να βλάψει τον ενδιαφερόμενο, όταν το θεσμικό όργανο στο οποίο υπάγεται παρέλειψε να λάβει είτε ρητά προβλεπόμενη απόφαση από ειδική διάταξη του ΚΥΚ, είτε απόφαση που επιβάλλεται σιωπηρά από τον ΚΥΚ για να εξασφαλιστούν τα δικαιώματα των υπαλλήλων.

Δεν αποτελεί βλαπτική πράξη, δεκτική προσφυγής, η σιωπηρή απόρριψη της αιτήσεως υπαλλήλου ο οποίος ζήτησε από το όργανο στο οποίο υπάγεται να καθορίσει εκ των προτέρων, δηλαδή πριν από τη συνταξιοδότησή

του, ορισμένες λεπτομέρειες του υπολογισμού των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων. Πράγματι, καμία διάταξη του ΚΥΚ δεν επιβάλλει ρητά παρόμοια υποχρέωση στη διοίκηση. Αντιθέτως, από τα άρθρα 10 και 40 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ προκύπτει ότι το όργανο δεν μπορεί να προβεί στην εκκαθάριση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων ενός υπαλλήλου παρά κατά τη λήξη της υπηρεσίας του, διότι οι βάσεις του υπολογισμού των δικαιωμάτων του ήσαν προηγουμένως ακαθόριστες και υπέκειντο σε μεταβολή.

Μόνο κατ' εξαίρεση, όταν ένα στοιχείο του υπολογισμού αυτού είναι από τώρα καθορισμένο κατά τρόπο οριστικό, είναι υποχρεωμένη η διοίκηση να εκδώσει απόφαση, η εκτέ-

λεση της οποίας αναβάλλεται, η οποία όμως επηρεάζει αμέσως και ευθέως τη νομική κατάσταση του ενδιαφερομένου, έτσι ώστε να αποτελεί γι' αυτόν βλαπτική πράξη. Στην περίπτωση αυτή ο εν λόγω υπάλληλος έχει έννομο συμφέρον, γεγεννημένο και ενεστώς να ζητήσει τον καθορισμό, εκ των προτέρων, ενός αβεβαίου στοιχείου της καταστάσεώς του.

Αντιστρόφως, ένας υπάλληλος ακόμη εν ενεργεία δεν μπορεί να δικαιολογήσει έννομο συμφέρον γεγεννημένο και ενεστώς για να ζητήσει

την έκδοση αποφάσεως σχετικά με τον διορθωτικό συντελεστή που θα εφαρμοστεί κατά τη μέλλουσα συνταξιοδότησή του λόγω συμπληρώσεως συνταξίμου χρόνου. Πράγματι, ο καθορισμός του συντελεστή αυτού, ο οποίος εξαρτάται, αφενός μεν, από την εκλογή του τόπου κατοικίας του υπαλλήλου μετά τη λήξη της υπηρεσίας του, αφετέρου δε, από τη νομοθεσία που θα ισχύει κατά τον χρόνο της εκκαθάρισεως των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αποφάσεως εκ των προτέρων, η οποία να επηρεάζει αμέσως και ευθέως τη νομική κατάσταση του ενδιαφερομένου.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 12ης Φεβρουαρίου 1992 *

Στην υπόθεση T-6/91,

Fred Pfloeschner, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον G. Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο A. Schmitt, 62, avenue Guillaume,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Joseph Griesmar, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.